

عوامل مؤثر در ارزشیابی آموزش بالینی از دیدگاه رزیدنت‌های دانشگاه علوم پزشکی تبریز در سال ۱۳۸۸

ماندانا رفیعی*، علی‌رضا جوادزاده

چکیده

مقدمه: یکی از رویکردهای ارتقای کیفیت آموزش، ارزشیابی عملکرد آموزشی اساتید است. یکی از متداول‌ترین این روش‌ها ارزشیابی آموزش توسط دانشجویان است. این مطالعه به منظور تعیین عوامل مؤثر در ارزشیابی اساتید بالینی از دیدگاه رزیدنت‌های دانشگاه علوم پزشکی تبریز در سال ۱۳۸۸ اجرا شد.

روش‌ها: این مطالعه به صورت توصیفی مقطعی انجام گرفت. جامعه مورد مطالعه کلیه دانشجویان دوره تخصصی (دستیاران) مشغول به تحصیل در دانشگاه علوم پزشکی تبریز در خرداد ۱۳۸۸ (۳۶۰ نفر) بود که به روش سرشماری وارد مطالعه شدند. ابزار سنجش پرسشنامه‌ای محقق‌ساخته با ۴۴ سؤال بود که در دو بخش تنظیم شد. داده‌های به دست آمده در نرم‌افزار SPSS تحلیل شدند. داده‌ها با استفاده از آمار توصیفی ارائه شدند. برای مقایسه میانگین‌های اصلی ارزشیابی از تست آماری ANOVA استفاده شد.

نتایج: در حیطه فرایند آموزش بالینی ۹۴/۴ درصد دستیاران آموزش در حین عمل جراحی را مهم‌ترین عامل دانستند. در فرایند تدریس، توانایی در تفهیم درس را در ۸۶ درصد و در حیطه دانش و مهارت، توان علمی و دانش تخصصی استاد در ۹۳/۵ درصد و در حیطه ویژگی‌های فردی و اخلاقی، عدم سوگیری و تحقیر دانشجویان در ۷۹ درصد موارد مهم‌ترین عامل دانسته شد. از دیدگاه دستیاران شرکت‌کننده در مطالعه مهم‌ترین حیطه آموزشی مؤثر در ارزشیابی اعضای هیأت‌علمی بالینی فرایند آموزش بالینی با میانگین ۴/۳۹ و دانش و مهارت اساتید با میانگین ۴/۲۹ بود.

نتیجه‌گیری: عوامل مرتبط با آموزش در چهار حیطه آموزش بالینی، فرایند تدریس، دانش و مهارت و خصوصیات فردی در ارزشیابی اعضای هیأت‌علمی بالینی مهم تلقی گردید. با توجه به اهمیت آموزش بالینی در تربیت نیروی انسانی متخصص در نظام سلامت پیشنهاد می‌گردد در ارزشیابی اعضای هیأت‌علمی بالینی، به آموزش بالینی و عملی اهمیت بیشتری داده شود.

واژه‌های کلیدی: ارزشیابی، آموزش بالینی، دستیاران تخصصی، دیدگاه

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / مهرماه ۱۳۹۰؛ ۱۱(۳): ۲۶۹ تا ۲۷۸

* نویسنده مسؤؤل: دکتر ماندانا رفیعی (دانشیار)، فوق تخصص گوارش و بیماری‌های کبد اطفال، مرکز تحقیقات کبد و گوارش، مرکز تحقیقات سلامت کودکان، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، آذربایجان شرقی، ایران.
mrafeey@yahoo.com

دکتر علی‌رضا جوادزاده (دانشیار)، فلوشیپ ویترو و رتین، مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، آذربایجان شرقی، ایران.
javadzadehalireza@yahoo.com

این مقاله در تاریخ ۸۸/۶/۳ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۹/۲/۱۲ اصلاح شده و در تاریخ ۸۹/۳/۱۱ پذیرش گردیده است.